

Bilag 2**Nogle af udvalgets spørgsmål til transport- og energiministeren og dennes svar herpå**

Spørgsmålene og ministerens svar er optrykt efter ønske fra S, RV, SF og EL.

Spørgsmål 2:

Ministeren oplyste under første behandling af lovforslaget, at SF's forslag om et bygningssyn (»bilsynsmodel« med syn hvert 5. år og gradvis indfasning) ville koste 200 mio. kr. mere om året, og at ministeren mente, at »det er for meget i forhold til den effekt, vi yderligere vil få i forhold til lovforslaget«. Ministeren bedes på den baggrund redegøre for nettoomkostningerne for det offentlige og for husejerne ved en gennemførelse af SF's forslag i forhold til omkostningerne ved det eksisterende system og som gennemført med lovforslaget.

Svar:

For enfamiliehuse og fritidshuse ventes lovforslaget at medføre, at udgifterne til energimærkning vil stige fra de nuværende ca. 160 mio. kr. pr. år til ca. 210 mio. kr. pr. år. Stigningen skyldes, at enfamiliehuse i fremtiden også skal energimærkes ved udlejning, samt at sommerhuse over 50 m² i fremtiden skal energimærkes ved salg. Udvidelsen af gyldigheden fra 3 til 10 år medvirker til at begrænse stigningen i udgifterne for de private husstande.

Hvis alle enfamiliehuse energimærkes hvert 10. år, og ikke kun ved salg, vil antallet af energimærkninger stige fra ca. 80.000 om året til ca. 150.000, hvilket vil medføre en stigning på 200 mio. kr. til 400 mio. kr. pr. år i omkostninger for forbrugerne i forhold til lovforslaget. Regelmæssig energimærkning af den enkelte bygning vil desuden være dyrere end energimærkning ved salg, fordi der ikke længere kan spares penge ved at gennemføre energimærkning og huseftersyn samtidig.

Hvis enfamiliehusene energimærkes hvert 5. år, forventes omkostningerne at stige til næsten 800 mio. kr. pr. år i de første 5 år. Herefter forventes omkostningerne at falde, idet det vil være lettere at gennemføre et efterfølgende eftersyn,

hvis resultaterne fra den første energimærkning genanvendes.

For offentlige bygninger ventes lovforslaget at medføre stort set uændrede omkostninger i forhold til de nuværende ordninger, svarende til ca. 30 mio. kr. pr. år. Hvis alle offentlige bygninger energimærkes hvert 5. år, ventes omkostningerne at stige til ca. 40 mio. kr. pr. år.

Spørgsmål 3:

Ministeren bedes redegøre for de beregninger og forudsætninger, som får ministeren til at konkludere, at omkostningerne er for store i forhold til effekten af SF's forslag.

Svar:

Forskellige undersøgelser, herunder evalueringerne af energimærkningsordningerne fra 2000, viser, at resultaterne af de nuværende ordninger har været for små i forhold til indsatsen. Det er min forventning, at der med de nye ordninger vil blive opnået væsentligt større besparelser. Det skyldes først og fremmest, at anbefalinger i de nye ordninger i højere grad vil være handlingsorienterede, og for det andet, at der i øget omfang vil blive fokuseret på energibesparelser ved reovering og på de mest omkostningseffektive tiltag til energiforbedringer.

Jeg vil gerne se, at dette virker, og at vi rent faktisk får en god brugerøkonomi i de nye ordninger, før jeg øger omkostningerne for forbrugerne til det niveau, som er beskrevet i min besvarelse af spørgsmål 2. Som angivet i bemærkningerne til lovforslaget, vil ordningerne blive evalueret efter 3-5 år, og herunder vil det blive vurderet, om det er rimeligt at gennemføre regelmæssig energimærkning af enfamiliehuse.

Spørgsmål 18:

Vil der i energiplanen blive henvist til, hvor ejeren kan få tilbud, råd og samlede pakked løsninger? Det ønskes i bekræftende fald oplyst, hvem der tænkes henvist til.